

etablere paa det nuværende Tidspunkt. Man kan, sagde det ærede Medlem videre, fortsætte med at undlade at indkalde det Antal Mand, som fordres, og man kan fortsætte med at lade de store Øvelser bortfalde, men man kan ikke komme bort fra Befalingsmændenes Antal, og det bevirker en uhyre stor Udgift. Ejendommeligt er det da at høre det ærede Medlem samtidig forklare, at der foregik en saa uhyre Flugt fra Hæren, at Befalingsmændenes Antal ikke kunde opretholdes. Begge Dele kan dog ikke være rigtigt. Der kan dog ikke samtidig foregaa ensaadan Flugt fra Hæren af Befalingsmænd, at det er ligefrem ødelæggende, og vedblivende kræves saa uhyre Udgifter til Befalingsmændene, at vi ikke kan fortsætte med denne Ordning.

Det ærede Medlem udtalte i Dag, at vi kunde ikke standse denne Sag uden Tilslutning fra andre Partier, og hermed mente det ærede Medlem de yderliggaaende Partier, vel særlig dem, der slutter sig til Folketingsmand Grev Holstein og andre, der i Folketinget ikke har villet give deres Tilslutning til dette Forslag. Det ærede Medlem kunde jo forsøge at se, om det ikke var muligt at standse Forslaget ved Hjælp af andre Partier end netop dem, han her har nævnt. Jeg føler mig overbevist om, at hvis man vilde sende dette Forslag ud til Afstemning, vilde man faa at se, at store Dele af Partiet Venstre vilde slutte sig til det radikale Krav om Udsættelse af Sagen, og Forslaget vilde aldrig faa Lovs Karakter.

Det ærede Medlem nævnte Grundtvig, som jeg citerede i Gaar, og mente, at det var urigtigt af mig at tage ham til Indtægt for mig, for der var Mulighed for, at Grundtvig, hvis han var levende i Dag, vilde staa paa et andet Standpunkt. Ja, hvis man kunde regne med, at Grundtvig var Venstremand, kunde jeg tænke mig, at han stod paa et andet Standpunkt. Men jeg tror ikke, man skal regne med, at han har været af samme Støbning som Partiet Venstre i al Almindelighed i Henseende til, at man saadan kan skifte Standpunkt til de forskellige Spørgsmaal, efterhaanden som Tiden gaar. Der er visse Ting, som er grundlæggende, og jeg tror alligevel, at hvis Grundtvig nu havde levet, havde han som den Frihedsmand, han var hele Livet igennem, været Modstander af den almindelige Værnepligt.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) begyndte i Gaar med at henvende nogle venlige Ord til det radikale Parti. Han sagde, at det radikale Parti turde ikke

gaa til Afrustning. Jeg forstod, at det var hans Hensigt derved ligesom at stille os i Modsætning til Socialdemokratiet, og det skal jeg ikke have noget imod, for saa vidt som vi ikke er Partifæller af Socialdemokraterne. Men det forekommer mig alligevel, at det ærede Medlem ikke gør saa ganske ret i at anvende netop dette til at søge at etablere et Modsætningsforhold mellem os og Socialdemokraterne. Ganske vist kræver vi ikke Afvæbning, men det Forslag, der foreligger fra vor Side, betegner et stort Skridt hen imod Afrustning. Vi kræver ikke Afvæbning, fordi vi mener, at Danmark ifølge Folkeforbundstraktatens Artikel 16 har visse Forpligtelser, som vi ønsker, at det skal kunne opfylde, naar det maatte kræves. Til at kunne det udkræves en bevæbnet Styrke. Men vi ruster ikke i Kraft af den Tankegang, at det er nødvendigt eller betimeligt for os at have et krigsmæssigt Apparat for at udføre de Pligter, der paahviler os i Henhold til disse Bestemmelser.

Det ærede Medlem synes at misforstaa Stillingen, naar han hævder, at vi har gjort dette Spørgsmaal til et politisk Spørgsmaal. Det er tværtimod Statsministeren, som har gjort dette, idet han i Folketinget har erklæret, at han ikke kunde modtage de foreslaaede Paastande paa Overgang til Dagsordenen. Jeg tror ikke, der indenfor vort Parti næres noget som helst Ønske om i Øjeblikket at styrte denne Regering. Tværtimod, kan jeg gerne sige. Jeg tror, at vi indenfor vort Parti hellere end gerne ser Regeringen fortsætte i hvert Tilfælde denne Periode ud, thi den Dag, da Perioden er udløbet, behøves der ingen Anstrengelse fra vor Side for at ødelægge Regeringen, den vil have gjort det tilstrækkeligt selv. Derfor ønsker vi, den skal fortsætte Perioden ud. Det ærede Medlem sagde altsaa, at vi har gjort Spørgsmaalet politisk, derfor følte han det som sin Pligt at staa Vagt for Regeringen og Partiet Venstre. Det var det ærede Medlems Opgave sammen med sit Parti at modarbejde de skammelige Anslag, vi havde gjort overfor Regeringen, og det ærede Medlem fjøede til, at vi maatte se os om efter et Halmstraa til at holde den drivende Skude oppe. Hvis der ikke skal andet end et Halmstraa til at holde den oppe, var det ikke saa galt. Jeg tror, at det ærede Medlem behøver noget ganske andet end et Halmstraa som Redningsplanke, naar Talen er om at redde det konservative Folkeparti. Militærordningen har allerede krævet sit Offer indenfor Par-